bèstie

caröl ‘nde ‘l cör
e galerìe che par sgaòrgne
dent a pensieri vöidi
rebufi, suti

gràgole ‘n boca
saór raìš d’enziana
cervèi sgaùsi
che amor no pande pù

empresonàdi sota ‘l ciel
azur cošin, de stéle tébie
för dal nòs prà tut vert
en sgrèben par qoei altri

negùn che scólta pù
brèghei, gènt che lambìca
spetàr su l’or l’aùt
de chi no à tèmp par lori

cristi crodàn par tèra
spizi fén denti, ‘n föra
sqoèrti de lane fine
con en s’ciopet par léngua

pò sota i pèi el tó
‘l pica sèmpro pù ert
tegnùdi fiši ai rami
lašan che cròdia ‘l ciel

bèstie senza resón
föghi de tìa che möre
òmeni a tirar bròzi

ligadi a ‘n giö da bèstie

bèstie

e pò valgùn sapiènt
ghe sbàra ‘i orsi

Giuliano

Sto sentendo cose sempre più brutte sulla guerra in Africa, telegiornali…
Ma, tutto questo, perchè? Nessuno arriva a tanto odio, solo l’umanità.

Questo/a opera è pubblicata con una Licenza Creative Commons